

RAPORT

Z DIAGNOZY POGŁĘBIONEJ PLACÓWKI OBJĘTEJ WSPARCIEM SCWEW

Spis treści:

Spis treści

1. DANE PLACÓWKI	3
2. WEWNĄTRZSZKOLNY ZESPÓŁ DS. PODNOSZENIA JAKOŚCI EDUKACJI WŁĄCZAJĄCEJ:	3
3. OPIS SZKOŁY/PRZEDSZKOŁA:	3
4. DANE Z DIAGNOZY WSTĘPNEJ:	3
4.1 INFORMACJE OGÓLNE:	3
4.2 INFORMACJE DOTYCZĄCE DZIECI/UCZNIÓW/SŁUCHACZY ZE ZRÓŻNICOWANYMI POTRZEBAMI ROZWOJOWYMI I EDUKACYJNYMI:	4
4.3. WYPOSAŻENIE (BAZA, SPRZĘT I SALE)	5
4.4. ZASOBY I POTRZEBY W ZAKRESIE WYPOSAŻENIA W POMOCE DYDAKTYCZNE ORAZ DOSTOSOWANIA PRZESTRZENI EDUKACYJNEJ	7
5. METODOLOGIA BADAŃ POGŁĘBIONYCH.	12
6. WYNIKI ZEBRANE W BADANIACH ANKIETOWYCH NAUCZYCIELI:	12
7. DANE ZEBRANE W WYWIADACH GRUPOWYCH/SESIJACH PLAKATOWYCH:	12
8. REKOMENDACJE DOT. SPRZĘTU ASYSTUJĄCEGO I WSPOMAGAJĄCEGO	12
8.1. ZAPOTRZEBOWANIE NA SZKOLENIA:	12
8.2 ZAPOTRZEBOWANIE NA SPRZĘT	13
9. OGÓLNE WNIOSKI Z DIAGNOZY:	13

1. Dane placówki

Nazwa: Technikum nr 7 Projektowania i Stylizacji Ubioru w CKZiU w Sosnowcu

Dane kontaktowe:

tel. +48 32 266 06 82

E-mail: sekretariat@ckziu.com

Adres: 41-200 Sosnowiec, ul. gen. Grot-Roweckiego 64

Strona www: ckziu.com

Dyrektor Szkoły: Elżbieta Czernik

Koordinator ds. współpracy z SCWEW: Elżbieta Włodarczyk

Lider Sieci współpracy z zespołu SCWEW: brak

2. Wewnątrzszkolny zespół ds. podnoszenia jakości edukacji włączającej:

1. Jolanta Łebek
2. Ilona Lipka
3. Małgorzata Pierścińska-Żydek
4. Agnieszka Pilawska - Sadlik
5. Tadeusz Twardowski
6. Agnieszka Morawska

3. Opis szkoły :

Technikum nr 7 wchodzi w skład CKZiU w Sosnowcu. Szkoła proponuje uczniom z terenu Sosnowca i ościennych miast kształcenie w zawodach: technik przemysłu mody, technik stylisty, technik usług fryzjerskich, technik fotografii i multimedialistów. Społeczność szkolna jest zróżnicowana ze względu na potrzeby edukacyjne i rozwojowe uczniów, dlatego w pracy dydaktycznej – wychowawczej często stosowane są dostosowania wymagań, a także różne metody i techniki, celem niwelowania trudności wiążących się z niepełnosprawnościami. W przypadku dysleksji mamy do czynienia z zakłóceniami pracy mózgu, który odpowiedzialny jest za czynności wykonywane automatycznie, ze słabą sprawnością dekodowania i pisania oraz z deficytem w świadomości fonologicznej i manipulacji fonologicznej. Przekłada się to na szereg trudności, które jednak mogą być niwelowane poprzez terapię, w tym terapię EEG Biofeedback.

Wśród uczniów technikum są i mogą być osoby z orzeczeniami i opiniami np.:

1. Niepełnosprawność ruchowa - zwykle ogranicza nie tylko możliwości lokomocyjne i manipulacyjne jednostki, ale także jej doświadczenia poznawcze, kontakty społeczne i możliwości samorealizacji w różnych dziedzinach życia. Pracując z dziećmi i młodzieżą niepełnosprawną ruchowo napotkamy na bariery utrudniające samodzielną aktywność edukacyjną, takie jak:

- ograniczenie aktywności ruchowej, co wpływa na możliwość czynnego doświadczania świata, jednocześnie zakłócając poznanie schematu ciała i rozumienie pojęć określających stosunki przestrzenne oraz umiejętność oceny odległości i przemieszczania się w przestrzeni,*
- problemy z przyjęciem i utrzymaniem, zwłaszcza przez dłuższy czas, prawidłowej pozycji dobranej do rodzaju aktywności utrudniają koncentrację na wykonywanym zadaniu, zaburzają obserwację czynności nauczyciela i prezentowanych przez niego pokazów i wpływają na szybkie męczenie się,*
- trudności z prawidłowym chwytem utrudniające utrzymanie przyboru do pisania/rysowania, przewracania kartek w książce lub zeszytach ćwiczeń, manipulowanie Przedmiotami,*
- kłopoty ze skoordynowanymi i płynnymi ruchami gałek ocznych wpływające na obniżenie zdolności spostrzegania kształtów, wyodrębniania figur z tła, osłabia kontrolę wykonywanych ruchów precyzyjnych, co utrudnia czytanie i pisanie, rozumienie i wnioskowanie na materiale obrazkowym/graficznym,*
- ograniczona sprawność manualna, obniżona precyzja ruchów docelowych, pojawiające się ruchy mimowolne czy synkinetyczne (współruchy) znacznie ograniczają nabywanie podstawowych technik szkolnych (czytania, pisania i liczenia),*
- słabsza pamięć ruchowa oraz trudność w prawidłowym odtworzeniu pokazanego ruchu (szczególnie skomplikowanych sekwencji ruchowych w odpowiedniej kolejności), co utrudnia naśladowanie i samodzielne planowanie ruchu,*
- znacznie wydłużone w czasie wykonywanie czynności ruchowych powodujące problemy z nadążaniem z wykonaniem poleceń.*

Dostosowania architektoniczne oraz zadbanie o właściwe oświetlenie miejsca pracy, wielkość, wysokość oraz możliwość regulacji kąta nachylenia blatu, siedzenie wyposażone w regulację wysokości, szerokości i głębokości, zamontowanie barierek ułatwiających przemieszczanie się czy uchwyty, zastosowanie k l a w i a t u r y w i r t u a l n e j (np. WiVik), usprawnienia w trakcie rehabilitacji ruchowej

podnoszą bezpieczeństwo ucznia na zajęciach oraz wydajność jego pracy, a także powinno gwarantować pełniejsze zaangażowanie ucznia w proces edukacyjny oraz możliwość bardziej samodzielnego rozwoju osobowego.

2. Uczniowie ze spektrum zaburzeń autystycznych, w tym z autyzmem, są bardzo różnorodną grupą zarówno pod względem funkcjonowania społecznego, komunikacyjnego, jak i intelektualnego. Deficyty w funkcjonowaniu społecznym są najbardziej charakterystycznym objawem dla tego zaburzenia rozwojowego i ważną techniką pracy jest umiejętność stosowania przez nauczyciela właściwych komunikatów, pracy w małej grupie o ustalonych regułach. Wykorzystywanie w pracy narzędzi i pomocy dydaktycznych (np. sekwencje obrazków, gniotki, sensoryczna pufa, kamizelka obciążeniowa) pomaga w lepszej koncentracji na zadaniu, uwalnianiu napięć.

3. Dzieci z uszkodzonym wzrokiem nie stanowią jednolitej grupy. Ze względu na ostrość widzenia wyodrębniamy: dzieci całkowicie niewidome, dzieci z resztkami wzroku i słabo widzące. Dostosowanie otoczenia, rodzaj pomocy oraz trudności i ograniczenia uczniów niewidomych lub słabo widzących można w znacznym stopniu złagodzić lub usunąć przez:

- zaopatrzenie ich w odpowiednie pomoce optyczne i nieoptyczne poprawiające zdolność ich widzenia;*
- wyposażenie klasy w nowoczesny sprzęt elektroniczny ułatwiający pracę uczniowi niewidomemu lub słabo widzącemu (np. drukarka laserowa, skaner stacjonarny i komputerowy powiększalnik elektroniczny);*
- zastosowanie właściwego oświetlenia ogólnego (niektórzy uczniowie słabo widzący mogą potrzebować dodatkowego oświetlenia na stanowisku pracy, np. lampa z regulowanym ramieniem, z regulowanym natężeniem światła i kloszem zapobiegającym oślepieniu), zainstalowanie w oknach żaluzji, rolet czy zasłon;*
- zapewnienie kontrastów barwnych na stanowisku pracy ucznia dla umożliwienia lepszej orientacji (np. kolor blatu stolika powinien kontrastować z kolorami elementów występujących przy wykonywaniu różnych prac – można też nakleić taśmę w kolorze kontrastowym lub przybić listwę na brzegach stolika), tablica powinna być kontrastowa w stosunku do elementu piszącego (np. czarna, matowa, a kreda biała), drzwi w kolorze kontrastowym w stosunku do ścian, a klamka w stosunku do drzwi, kontrastujące z tłem wyłączniki prądu, kolorowe elementy w łazience;*

- wprowadzenie oznaczeń na ciągach komunikacyjnych – uczniom słabo widzącym pomaga, gdy pierwszy i ostatni stopień schodów oznaczony jest kontrastowym kolorem (np. można przykleić żółty pasek), ważne jest również, by poręcze przy schodach były wygodne, a ich kolor kontrastował ze ścianami, na podłogach pomocne mogą się okazać tzw. szlaki komunikacyjne utworzone przy zastosowaniu innego rodzaju faktury czy innego koloru, na dużych przeszklonych powierzchniach (np. drzwiach) na wysokości oczu nakleić lub namalować wyraźny element graficzny, stosować powiększone numery klas lekcyjnych i inne napisy (najlepiej umieszczone na poziomie wzroku);
- zachowanie stałego porządku w otoczeniu ucznia (np. krzesła powinny być dosunięte do stolików, szuflady i drzwiczki szafek zamknięte), drzwi wejściowe albo zawsze zamknięte albo całkowicie otwarte, należy informować ucznia o każdej zmianie.

4. Uczniowie z uszkodzonym słuchem stanowią grupę niezwykle zróżnicowaną pod względem możliwości nabywania i doskonalenia systemu językowego, a tym samym przyswajania wiadomości i umiejętności w procesie dydaktycznym. Rodzaj i stopień uszkodzenia słuchu mają przede wszystkim wpływ na jakość odbioru i wytwarzania dźwięków mowy.

Podczas omawiania nowego tematu należy wypisać na tablicy słowa kluczowe i jak najczęściej używać pomocy wizualnych (tablic, wykresów, rysunków itp.). Pomocna może też okazać się, zwłaszcza w przypadku wykonywania skomplikowanych doświadczeń czy innego rodzaju działań, wcześniejsza projekcja filmu, na którym pokazany jest przebieg danej czynności. Tablice interaktywne zastosowane w pracy ze słabo słyszącymi lub niesłyszącymi uczniami mogą stać się cennym środkiem pozwalającym na uatrakcyjnienie lekcji, podniesienie efektywności procesów percepcyjnych wykorzystujących wzrok (możliwość prezentowania wykresów, animacji, interakcji, filmów i obrazów), a tym samym podniesienie u uczniów motywacji do nauki. Komputery z odpowiednim oprogramowaniem edukacyjnym i terapeutycznym pomagają przewyżczać trudności dydaktyczne oraz ćwiczyć już poznane umiejętności. W uzasadnionych przypadkach, gdy możliwości percepcyjne ucznia z uszkodzonym słuchem nie pozwalają na zapamiętanie lub zanotowanie najistotniejszych informacji podczas lekcji, wskazane jest umożliwienie nagrania wykładu, opowiadania czy opisu, prezentowanego przez nauczyciela, na dyktafon. Może to stanowić cenne źródło wykorzystywane przez ucznia w domu, w celu przypomnienia i utrwalenia wiadomości z lekcji.

5. Sporą grupą uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi są uczniowie z dysleksją. W czasie edukacji należy bazować na polisensorycznych (angażujących wszystkie zmysły) metodach nauczania a w przypadku ucznia z dysgrafią wskazane jest akceptowanie pisma drukowanego, pisma na maszynie, komputerze, zwłaszcza prac obszernych (wypracowań, referatów). W bieżącej pracy na lekcji czytanie można usprawniać stosując nakładki lub folie zmniejszające kontrast a z gier dydaktycznych dla dyslektyków mogą też korzystać pozostali uczniowie. W usprawnianiu pomagają takie narzędzia jak zeszyty Ortograffiti czy terapia Biofeedback.

4. Dane z diagnozy wstępnej:

4.1 Informacje ogólne:

1. Liczba uczniów ogółem: 393
2. Liczba nauczycieli ogółem: 63
3. Liczba nauczycieli posiadających kwalifikacje z zakresu pedagogiki specjalnej zatrudnionych w celu współorganizowania kształcenia uczniów niepełnosprawnych:
 - 2 osoby, Resocjalizacja
 - 1 osoba, Korekcja wad postawy
 - 3 osoby, Surdopedagogika
 - 1 osoba, Tyflopädagogika
 - 2 osoby, Diagnoza i terapia pedagogiczna
 - 1 osoba, Terapia pedagogiczna i rewalidacja dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi
 - 2 osoby, Autyzm i Zespół Aspergera oraz inne całościowe zaburzenia rozwojowe
 - 2 osoby, Oligofrenopedagogika
 - 1 osoba, Logopedia
 - 1 osoba, Masaż leczniczy
 - 1 osoba, Artystyczne formy aktywności ruchowej
 - 1 osoba, Terapia Biofeedback
 - pedagog: 1 osoba, 1 etat

- psycholog: brak
- nauczyciel współorganizujący kształcenie: 1, wymiar etatu: 0,5 etatu

4.2 Informacje dotyczące dzieci/uczniów/słuchaczy ze zróżnicowanymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi:

- Liczba dzieci z opinią o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka: brak
- Liczba uczniów z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego ze względu na **niepełnosprawność**: 13 ogółem
 - a) niesłyszący: 0
 - b) słabosłyszący: 5
 - c) słabowidzący: 0
 - d) niewidzący: 0
 - e) niepełnosprawni ruchowo, w tym z afazją: 0
 - f) niepełnosprawni intelektualnie w stopniu lekkim: 1
 - g) niepełnosprawni intelektualnie w stopniu umiarkowanym: 0
 - h) niepełnosprawni intelektualnie w stopniu znacznym: 0
 - i) z autyzmem, w tym z zespołem Aspergera: 5
 - j) z niepełnosprawnością sprzężoną: 2
 - k) zagrożenie niedostosowaniem społecznym: 0
 - l) niedostosowanie społeczne: 0
- Liczba dzieci/uczniów/słuchaczy z **opinią** wydaną przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną: 19 ogółem
 - a) w sprawie specyficznych trudności w uczeniu się, w tym:
 - dysleksji: 19
 - w tym:
 - dysortografii: 3
 - dysgrafii: 1

- dyskalkulii: 1
- b) w sprawie udzielenia zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki:
-1
- c) w sprawie zwolnienia ucznia z nauki drugiego języka obcego: 3
- d) w sprawie objęcia ucznia nauką w klasie terapeutycznej: 0
- e) w sprawie objęcia ucznia zindywidualizowaną ścieżką kształcenia: 0
- f) w sprawie dostosowania wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania do indywidualnych potrzeb edukacyjnych ucznia: 2
- g) w sprawie pierwszeństwa w przyjęciu ucznia z problemami zdrowotnymi do szkoły ponadpodstawowej: 9
- h) w innych sprawach związanych z kształceniem i wychowaniem dzieci i młodzieży (np. dla lekarzy, sądu): 0

Liczba uczniów **objętych pomocą psychologiczno-pedagogiczną** na podstawie rozpoznania potrzeb dokonanego w szkole ogólnodostępnej: 15

4.3. Wyposażenie (baza, sprzęt i sale)

Czy szkoła dysponują poniżej wymienionym sprzętem specjalistycznym:

komputery przenośne (notebooki, MacBooki) z oprogramowaniem Windows (dostępna funkcja lupy)
– TAK, 16 sztuk

- tablety z oprogramowaniem iOS i Android - Nie
- dyktafony - Nie
- pomoce optyczne, np. lupa z rączką, lupa z wmontowanym światłem, lupa składana -Nie
- sztaluga drewniana do podniesienia czytanego tekstu - Nie
- naklejki/oznaczenia dotykowe - Nie
- latarka - Nie
- lampka biurkowa- Nie
- odtwarzacze/czytniki książek - Nie

- powiększalniki przenośne - Nie
- podkładki przedramienne - Nie
- stoliki profilowane z wcięciem i regulacją wysokości blatu – Nie
- alternatywne klawiatury - Nie
- naklejki na klawiaturę z powiększoną czcionką - Nie
- przenośne skanery A4 - Nie
- pętle indukcyjne - Nie
- systemy Roger i FM wspomagające słyszenie - Nie
- komputery ze specjalistycznym programem powiększającym Zoom Text i SuperNovaMagnifier - Nie
- komputery ze specjalistycznym programem udźwiękawiającym Window-Eyes i Jaws - Nie
- komputery ze specjalistycznym programem BoardMaker with Speaking Dynamically Pro - Nie
- komputery ze specjalistycznym oprogramowaniem Grid i eye trackerami - Nie
- tablety ze specjalistycznym oprogramowaniem Mówik - Nie
- komunikatory głosowe - Nie
- notesy /notatniki brajlowskie (Braille Sense, Kajetek) - Nie
- odtwarzacze dźwięku np. BookSense, iPod, VoiceDream Reader - Nie
- linijki brajlowskie - Nie
- switche - Nie
- pionizatory -Nie
- big bagi - Nie
- kliny - Nie
- materace - Nie
- schodołazy - Nie

- inne (jakie?) - platformy przyschodowe - Tak (2 sztuki)

4.4. Zasoby i potrzeby w zakresie wyposażenia w pomoce dydaktyczne oraz dostosowania przestrzeni edukacyjnej

Pomoce dydaktyczne

Zasoby - książki:

- Uczeń z przewlekłą chorobą i uczeń z zaburzeniami psychicznymi w szkole ogólnodostępnej – poradnik dla nauczycieli szkół ogólnodostępnych, praca zbiorowa pod redakcją Tadeusza Kotta
- Standardy postępowania diagnostyczno-orzekająco-rehabilitacyjnego wobec dzieci i młodzieży – poradnik dla nauczycieli, praca zbiorowa
- Uczeń z wadą słuchu chce zrozumieć świat- poradnik dla nauczycieli, praca zbiorowa
- Uczeń z niepełnosprawnością ruchową w szkole ogólnodostępnej- poradnik dla nauczycieli, praca zbiorowa pod redakcją Magdaleny Loska, Doroty Myślińskiej
- Uczeń niewidomy słabo widzący w ogólnodostępnej szkole średniej – poradnik dla nauczycieli, praca zbiorowa pod redakcją Stanisława Jakubowskiego.
- Rozwijanie komunikacji. Karty pracy dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną, autyzmem oraz problemami w komunikowaniu się.
- Uczę się poprzez ruch - Program terapii dla dzieci autystycznych z niepełnosprawnością sprzężoną, Kuleczka-Raszewska Maria, Markowska Dorota Harmonia
- Sprawdzone metody w edukacji specjalnej i włączającej. Strategie nauczania poparte badaniami, David Mitchell

Potrzeby - książki:

- Pomoce dydaktyczne z zakresu pracy z uczniem z zespołem Aspergera - Uczeń z zespołem Aspergera; Praktyczne wskazówki dla nauczyciela, Joanna Świąćicka; Niezwyčajni ludzie. Nowe spojrzenie na autyzm, M. Prizant Barry, T. Fidds-Meyer

1. Wspierające nauczanie uczniów ze zróżnicowanymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi

Zasoby:

- współpraca z rodzicami oraz poradniami psychologiczno – pedagogicznymi
- kadra pedagogiczna stale podnosząca swoje kwalifikacje, również w zakresie pomocy uczniowi z różnymi potrzebami
- prowadzenie przez kadre procesu dydaktyczno-wychowawczego z uwzględnieniem reguł dostosowania tego procesu do możliwości i potrzeb ucznia, z wykorzystaniem zróżnicowanych metod i technik pracy

Potrzeby:

- superwizja pracy w zróżnicowanym zespole, podnoszenie lub nabywanie kwalifikacji
- zatrudnienie psychologa

2. Do zajęć specjalistycznych

- a) np. surdopedagogika, tyflopädagogika, rewalidacja, logopedia

Zasoby: „Percepcja słuchowa” dr hab. M. Korendo, dr K. Sedivy ; wyd. Arson;

Potrzeby:

- „ŁAMANIE JĘZYKA DLA LEKTORA I LAIKA czyli treści wierszowane mniej lub bardziej połamane” Kostecki Piotr, Joanna Piechocka
- „Historyjki słuchowe i dźwięki. Materiał ilustracyjno- dźwiękowy do usprawniania percepcji i pamięci słuchowej dla dzieci i młodzieży” I. Tomasiak, K. Szłapa, S. Wrzesiński
- „Język polski. Testy na czytanie ze zrozumieniem. Matura na 100%” J. Pol
- „Czytam ze zrozumieniem. Zeszyt dla uczniów liceum” A. Adryjanek, K. Korolczuk
- „Skoncentruj się”. A. Jurek wyd. Harmonia
- „Strefa słuchu. Ćwiczenia uwagi i pamięci słuchowej” E. Ciemiorek
- „Ćwiczenia językowe cz. 2. Propozycje zadań dla dzieci i dorosłych z zaburzeniami w komunikacji językowej” M. Wiśniewska
- „Pewny start. Zajęcia rewalidacyjne. Kocentracja uwagi”, A. Lubowiedzka
- „Superoko. Ćwiczenia usprawniające percepcję wzrokową, koordynację ruchowo-wzrokową i orientację przestrzenną dla dzieci i dorosłych” I. Tomasiak, K. Szłapa, S. Wrzesiński
- „Ortografitti” Ćwiczenia grafomotoryczne. Zeszyt ćwiczeń dla gimnazjalistów i uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Operon

3. Multimedia i technologie wspomagające

a) Do zajęć specjalistycznych: np. surdopedagogika, tyflopädagogika, rewalidacja, logopedia

Zasoby: „Percepcja słuchowa” - płyta CD i zestaw ćwiczeń, M. Korendo, K. Sedivy

Potrzeby:

- „Strefa słuchu. Ćwiczenia uwagi i pamięci słuchowej” E. Ciemiorek – DVD
- „Historyjki słuchowe i dźwięki” + 2 CD
- Gra planszowa: Kalambury Jawa
- Audiobook/ ebook
- program komputerowy do prawidłowej artykulacji głosek

4. inne (jakie?)

Zasoby:

- wykupienie dostępu do portalu: <https://epedagogika.pl/>

Potrzeby do zajęć logopedycznych:

- stymulator do usprawniania motoryki języka
- wibrator logopedyczny
- gry logopedyczne
- lustro logopedyczne
- zestawy pomocy (szpatułki, słomki, balony, łopatki itp.)

Przestrzeń edukacyjna

1. Dostosowanie infrastruktury, przestrzeni, sal lekcyjnych do zróżnicowanych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych uczniów, np.

a) podjazdy, winda, łazienki, oznakowanie sal i korytarzy

Zasoby:

- platformy przyschodowe przy wejściu do szkoły
- multimedialne tablice informujące o zajęciach
- możliwość odbierania na telefonie informacji o godzinie rozpoczęcia i zakończenia lekcji

Potrzeby:

- alternatywne oznakowanie sal
- dostosowanie toalet do potrzeb uczniów niepełnosprawnych
- taśmy kolorowe

b) aranżacja przestrzeni w klasach oraz salach do zajęć specjalistycznych

Zasoby: brak

Potrzeby:

- Komputer (notebook lub stacjonarny)
- Dodatkowy monitor lub telewizor dla trenującego (32-40 cal)
- Kolorowa drukarka do drukowania raportów z sesji treningowych
- Słuchawki/głośniki do feedbacku akustycznego
- Wygodny, stabilny fotel dla trenującego – najlepiej z podnóżkiem, jeżeli jest wyposażony w funkcje masażu lub podgrzewania należy je odłączyć na czas treningu, wyjąć wtyczkę z gniazdka.
- Biurko i krzesło dla terapeuty
- Statyw lub stolik pod telewizor
- Szafka – pomocnik na akcesoria: elektrody, pasty, gaziki, itp.
- Zamykana szafka do przechowywania dokumentacji
- Stoliki z regulowanym blatem
- Kzeszła dla uczniów z regulacją

c) dostosowanie stanowisk do pracy, nauki

Zasoby: brak

Potrzeby:

- pomoce optyczne: lupa z rączką, lupa składana
- pomoce nieoptyczne: latarki (ręczna i montowana na głowie), lampki biurkowe (z możliwością regulacji natężenia światła, regulacji kąta padania światła)
- sztalugi drewniane do ustawienia kąta czytanego tekstu
- dyktafony
- czytnik książek
- powiększalnik
- deski z klipsem

- pulpity do czytania
- papier z pogrubioną liniaturą
- narzędzia do pisania: kolorowe flamastry, cienkopisy
- czarne i kolorowe podkładki pod kartkę
- naklejki na klawiaturę z powiększoną trzcionką
- piłki rehabilitacyjne (45- 65cm)
- taśmy elastyczne
- laski gimnastyczne
- masażer stóp
- Barierki zabezpieczające
- Uchwyty ułatwiające poruszanie się
- Gniotki
- Klawiatura wirtualna WiVic
- Woreczki do treningu sensomotoryki
- Pufy sensoryczne
- Nakładki i folie niwelujące kontrast
- Nakładki do czytania

4.5 Jakiego wsparcia szkoła oczekuje od SCWEW?

- Szkolenia rady pedagogicznej – tematyka:
 - Jak prowadzić efektywną edukację włączającą.
 - Spotkania informacyjne.
 - Obszary i formy wsparcia dla szkoły ogólnokształcącej.
 - Rola pedagoga i psychologa w edukacji włączającej.
 - Rola wychowawcy w edukacji włączającej.
- Konsultacje eksperckie w zakresie specyfiki pracy z uczniami – tematyka:
 - Transfer wiedzy i umiejętności specjalistów szkół specjalnych do szkół ogólnokształcących.
- Zajęcia/lekcje otwarte prezentujące formy i metody pracy uwzględniające specyfikę funkcjonowania uczniów w grupie/klasie zróżnicowanej – tematyka:
 - Planowanie ścieżki rozwoju zawodowego ucznia.
- Szkolenia w zakresie podnoszenia kompetencji związanych z działaniami interwencyjnymi – tematyka:
 - Diagnoza potrzeb oraz metodyka pracy w edukacji włączającej.
 - Metody i strategie pracy z uczniami o zróżnicowanych potrzebach rozwojowych i edukacyjnych.

- Konsultacje w zakresie pracy z rodzicami – tematyka:
 - Budowanie klimatu szkoły włączającej.
- Obserwacje wspierające – tematyka:
 - Zastosowanie indywidualizacji nauczania
- Superwizje edukacyjne – tematyka:
 - Praca z uczniem z problemami zdrowotnymi.
- Konferencje prezentujące działania edukacji włączającej w regionie – tematyka:
 - Promowanie idei edukacji włączającej.
- Sieć współpracy i samokształcenia nauczycieli – tematyka:
 - Dokumentacja w edukacji włączającej.
 - Procedury.
- Wymiana doświadczeń, np. dobre praktyki – tematyka:
 - Przygotowanie materiałów edukacyjnych.
 - Rozpoznawanie potrzeb edukacyjnych i rozwojowych uczniów.
 - Właściwa budowa WOPF-u i IPETU
- Wykorzystanie pomocy dydaktycznych w pracy z grupą/klasą zróżnicowaną – rodzaj pomocy:
 - Instruktaż specjalistów.
- Instruktaże dotyczące wykorzystania sprzętu specjalistycznego – rodzaj sprzętu:
 - ustalany na bieżąco

5. Metodologia badań pogłębionych.

/koordynator/

6. Wyniki zebrane w badaniach ankietowych nauczycieli:

W badaniu ankietowym wzięło udział 18 nauczycieli.

Przestrzeń organizacji szkoły i kształcenia

W opinii większości ankietowanych nauczycieli (94,4%) szkoła nie jest pozbawiona barier architektonicznych. W budynku brak windy i toalety dla niepełnosprawnych. Wózkiem można wjechać na parter, ale uczeń może poruszać się jedynie w obrębie 4 sal. Połowa ankietowanych twierdzi, że w szkole są miejsca do aktywności w zakresie działań kulturalnych i sportowych, jednak brak miejsc do wyciszenia dla osób z nadwrażliwością sensoryczną.

Ponad połowa nauczycieli twierdzi, że uczniowie włączają się w tworzenie przestrzeni organizacyjnej szkoły zgłaszają propozycje do Samorządu Uczniowskiego, uczestniczą w projekcie Młodzieżowego Budżetu Obywatelskiego, w ramach którego realizowane są zapotrzebowania uczniów dotyczące zagospodarowania przestrzeni szkolnej, w tym sal w pracowniach branżowych. Strefy relaksu tworzone są wspólnie z uczniami.

W opinii ankietowanych szkoła wykorzystuje zasoby środowiska lokalnego do budowania wspólnej przestrzeni edukacyjnej. Uczniowie korzystają z obiektów sportowych np. KKS Czarni, kina Helios, Teatru Zagłębia oraz organizując własne wystawy fotograficzne w Galerii Ładniej. Uczniowie włączają się w szereg projektów np. warsztaty w ramach Akademii Pasji dla różnych grup (przed pandemią), odwiedziny w domach seniorów i dzieci z domu dziecka.

Współpraca z rodzicami w tworzeniu wspólnej przestrzeni edukacyjnej jest mało widoczna. Rodzice uczestniczą w działaniach szkolnych, ale w niewielkiej liczbie. Bardziej włączają się w wernisaże prac uczniów przygotowywanych specjalnie dla rodzin. Radzie Rodziców zgłaszane są pomysły i zapotrzebowanie na realizację zadań edukacyjnych, które są realizowane wg potrzeb.

Nauczyciele wskazali na potrzeby w zakresie wyposażenia szkoły w celu lepszego jej dostosowania do zróżnicowanych potrzeb uczniów;

- duże ekrany, stanowiska osobne pracy z działającym internetem, głośniki, tablice duże suchościeralne na każdej ścianie (nie tylko frontalnie),
- tablice interaktywne w każdej sali lekcyjnej, e-podręczniki,
- gabinety dla rewalidacji, specjalistów, pomoce dla specjalistów,
- pokój do wypoczynku,
- kąciki czytelnicze w przestrzeniach wspólnych,
- mała sala do indywidualnej pracy z uczniem,
- pomieszczenie do wyciszenia się, do spokojnego zjedzenia, do odstresowania,

Ankietowani zwracają uwagę na małe sale lekcyjne i zbyt liczne oddziały oraz twarde, niewygodne krzesła, na których trzeba spędzać wiele godzin.

Nauczyciele przedstawili propozycje zmiany w organizacji przestrzeni edukacyjnej m.in.

- utworzenie sal pomagających młodzieży pozbyć się napięcia nerwowego, stresu, w których mogli by podczas np. zajęć wychowawczych zagrać w gry planszowe, poskakać na materacach, posłuchać muzyki, obejrzeć coś relaksującego (bez ławek). Taka sala odstresowująca, pomagająca się zintegrować i poczuć dobrze;

- porządny, działający sprzęt w każdej sali, większa przestrzeń lub mniejsza liczebność klas;
- pokoje relaksacji i pomieszczenia do indywidualnej pracy i rewalidacji z uczniem;
- likwidacja głośnych dzwonków, usunięcie barier architektonicznych;
- lepszą, większą i na parterze salę gimnastyczną;
- większą liczbę specjalistów (dostępnych w danej chwili), którzy będą potrafili wskazać "metody postępowania z uczniem, który np. nie panuje nad swoim zachowaniem, zaczyna krzyczeć, rzucać np. zeszytem (a nauczyciel musi przecież zapewnić bezpieczeństwo i komfort pracy pozostałym uczniom);
- mniej liczne klasy, aby nauczyciel miał szansę zająć się różnymi potrzebami dzieci, nie tylko z dysfunkcjami,
- wygodne krzesła, na których młodzież spędza 7-8 godzin dziennie,
- aby sale były odnowione, "ciekawie" pomalowane i zachęcały do spędzania w nich czasu.

Programy nauczania i możliwości ich dostosowywania do zróżnicowanych potrzeb uczniów.

Wszyscy ankietowani stwierdzili, że w szkole są opracowane dostosowania w zakresie poszczególnych przedmiotów dla zróżnicowanych potrzeb uczniów np. lokacja ucznia w klasie, wydłużenie czasu pracy, katalog błędów dozwolonych, dzielenie materiału na mniejsze partie, sposób prezentacji - uruchomienie różnych kanałów sensorycznych ucznia, angażowanie jak najwięcej zmysłów, częstsze powtarzanie materiału, przygotowywanie materiałów dydaktycznych. Ponadto stosowanie form ustnych podczas sprawdzania wiedzy lub form uzupełniania luk w testach, nieocenianie szaty graficznej. Dostosowania przejawiają się również przez zajmowanie miejsca blisko nauczyciela, powtarzanie, stosowanie krótkich poleceń, dopilnowanie, aby uczeń zapisał pracę domową, odpowiedź w formie wybranej przez ucznia - ustna lub pisemna; wykonywanie ćwiczeń z pomocą nauczyciela, angażowanie w pracę grupową, chwalenie drobnych sukcesów.

Nauczyciele twierdzą, że nie ma potrzeby tworzyć dostosowań dla uczniów, którzy nie posiadają orzeczenia lub opinii.

Zdecydowana większość nauczycieli uważa, że w szkole funkcjonują autorskie programy nauczania i innowacje jednak nie mają wiedzy na temat, czy zawierają dostosowania do zróżnicowanych potrzeb uczniów.

Nauczyciele wskazali trudności jakie napotykają przy opracowaniu dostosowań:

- ogromna rozpiętość schorzeń;
- rodzaj dysfunkcji;
- zbyt mała ilość informacji dotyczących potrzeb danego ucznia i form pracy jakie pomogą mu w opanowaniu przedmiotu, niedoprecyzowane informacje przez poradnię,
- zbyt ogólne zalecenia zawarte w opiniach i orzeczeniach; trudniejsza jest realizacja dostosowań, zwłaszcza w klasach 36 osobowych.

W tym zakresie oczekują pomocy;

- wzory, podpowiedzi różnych przypadków, zastosowane metody i środki przez wykształconych praktyków, studium przypadku dostępny w bazie danych,
- publikacja, która obejmowałaby specyfikę danego schorzenia, formy pracy przy danej diagnozie, zalecenia dla nauczyciela co pomaga w pracy z danym uczniem, czego unikać, jak pomóc uspokoić się uczniowi w trudnej sytuacji;
- porządny poradnik, jak funkcjonuje dziecko z daną dysfunkcją i konkretne sprecyzowanie dla danego ucznia przez poradnię. 2-3 konkretne wskazówki, których zastosowanie pomoże dziecku;
- współpraca ze specjalistami podczas ich powstawania;
- katalog możliwych form i metod pracy dla konkretnych diagnoz - chorób np. niedosłuch.

Większość nauczycieli uważa, że program Wychowawczo – Profilaktyczny uwzględnia zróżnicowane potrzeby uczniów. Program powstał w oparciu o diagnozę potrzeb uczniów i rodziców (ankiety, rozmowy) i we współpracy z PPP, policją, kuratorami i MOPS, więc uwzględnia te potrzeby i oczekiwania.

Metodyka pracy z grupą zróżnicowaną (w tym z uczniami ze SPE)

W ocenie nauczycieli najlepszą metodą pracy z zespołem o zróżnicowanych potrzebach są metody praktycznego działania, a wykorzystanie technologii informacyjnych sprzyja pracy w zespole o zróżnicowanych potrzebach (pozwala na aktywizację ucznia, uruchamia różne kanały sensoryczne). Ważne jest, aby program dawał możliwości dostosowania poziomu trudności i formy oraz indywidualnego rozwiązywania problemu.

Zostały wskazane również trudności z wykorzystywaniem technologii informacyjnych w zakresie swojego przedmiotu;

- brak Internetu w niektórych pracowniach;
- brak wyposażenia wszystkich sal w ekrany, rzutniki;
- brak krytycyzmu w korzystaniu z informacji, korzystanie ze stron niskiej rzetelności naukowej;
- brak swobody używania technologii przez większość nauczycieli;
- brak drukarek w pracowniach, czasowe problemy z dostępem do Internetu.

Nauczyciele wskazali formę grupową, jako najbardziej sprzyjającą w pracy w grupach o zróżnicowanych potrzebach, ponieważ uczniowie uczą się od siebie, wymieniają swoje zdanie, nie krępują się popełnić błędów. W grupie uczniowie wspierają się, wymieniają się wiedzą, wzrasta ich kreatywność.

Ankietowani wyrazili bardzo zróżnicowane opinie co do potrzeby doskonalenia w zakresie metod dydaktycznych w swojej pracy. Najchętniej wzięliby udział w praktycznych warsztatach pracy z uczniem z diagnozą zespołu Aspergera, autyzmu, schizofrenii paranoidalnej, dwubiegunowości.

Ocenianie i ewaluacja pracy szkoły

Zdaniem nauczycieli najbardziej efektywnymi sposobami weryfikacji wiedzy w pracy w zespole o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych jest praca w projekcie, quiz z wykorzystaniem ICT,

konstruowanie gier, samoocena. Wszystkie metody aktywizujące są obecnie najbardziej wydajne. Dają uczniowi satysfakcję z wykonanej pracy.

Połowa ankietowanych stwierdziła, że chciałaby pracować w szkole, w której jest tylko ocena końcowa, ponieważ ocenianie wiąże się ze stresem, a każda możliwość unikania stresu jest bezcenna. Za często ocena jest celem, a nie elementem rozwoju. Zdaniem innych uczniowie nie uczyliby się w ogóle, nie mieliby motywacji.

Do najczęściej stosowanych sposobów ewaluacji osiągnięcia celów dydaktycznych nauczyciele zaliczyli; ankiety, analizę wyników egzaminów potwierdzających kwalifikacje w zawodzie, próbnych egzaminów, testy na wejściu i wyjściu.

Ankietowani wykazali znikomą znajomość sposobów ewaluacji osiągnięcia celów dydaktycznych i wychowawczych jakie powinny być stosowane przez nich osobiście, a jakie w szkole w ogóle.

Zdecydowana większość nauczycieli twierdzi (77,8%) , że w proces ewaluacji są włączani rodzice i uczniowie poprzez ankietowanie, konsultacje, na których omawia się z zainteresowanymi rodzicami mocne i słabe strony danego ucznia, braki i sposoby ich uzupełnienia, proponuje się udział w dodatkowych zajęciach przedmiotowych. Ponadto rodzicom i uczniom przekazywane są informacje o wynikach egzaminów, omawiane wnioski wynikające z analizy. Uczniowie są zachęceni do pracy, a rodzice do wspierania swoich dzieci.

7. Dane zebrane w wywiadach grupowych/sesjach plakatowych:

Obszar pierwszy

Organizacja przestrzeni

(Czy i w jaki sposób są dostosowane do zróżnicowanych potrzeb uczennic/uczniów: sale lekcyjne, sale/ gabinety specjalistycznych, korytarze.

Jak wygląda organizacja przerw?

Czy w placówce istnieją bariery architektoniczne?)

Jak jest?

- Przestrzeń niedostosowana do potrzeb niektórych uczniów.
- Hałas na przerwach.
- Słabo wyposażone sale.
- Mała liczba sal lekcyjnych.
- Ciasne korytarze.

Jak powinno być?

- Możliwość wpływu na organizację przestrzeni, w której pracują nauczyciele.
- Strefa relaksacyjna.
- Strefa ciszy.
- Sale do rewalidacji.
- W salach powinien być podstawowy sprzęt, np. rzutnik, komputer, głośniki.

Co mi przeszkadza?

- Małe sale.

- Ciasne korytarze.
- Brak sal do zajęć specjalistycznych.
- Brak stref relaksacyjnych.
- Niewłaściwe oświetlenie.
- Jedna higienistka na dwa budynki.

Czego potrzebuję?

- Winda.
- Świetlica.
- Zaplecza w salach lekcyjnych.
- Miejsca do spędzania wolnego czasu dla uczniów i nauczycieli.
- Psycholog i higienistka w każdym budynku.

Obszar drugi

Metody

(Jakie metody nauczania są stosowane w szkole/przedszkolu?,

Czy i w jaki sposób nauczyciele/nauczycielki dostosowują metody do zróżnicowanych potrzeb uczennic i uczniów?)

Jak wygląda wiedza i umiejętności nauczycielek/nauczycieli w zakresie metod pracy z uczennicami/uczniami z różnymi niepełnosprawnościami?)

Jak jest?

- Zindywidualizowane podejście do ucznia.
- Aktywne metody pracy.
- Realizacja różnych projektów.
- Wielu nauczycieli posiada dodatkowe wykształcenie z zakresu pedagogiki specjalnej.

Jak powinno być?

- Łączenie na zajęciach teorii z praktyką.
- Realizacja projektów społecznych.
- Szkolenia z zakresu metod nauczania.

Co mi przeszkadza?

- Tempo realizacji podstawy programowej.
- Zbyt liczne klasy.

Czego potrzebuję?

- Zmian systemowych.
- Nauczycieli wspierających na lekcji.

Obszar trzeci

Programy

(Czy w szkole/przedszkolu funkcjonują:

- przedmiotowe dostosowania wymagań edukacyjnych do zróżnicowanych potrzeb uczniów?

-programy autorskie odpowiadające na zróżnicowane potrzeby uczniów?)

-programy zajęć rewalidacyjnych i innych specjalistycznych?

Kto i w jaki sposób tworzy te programy?

Czy są one ewaluowane?

W jaki sposób są tworzone IPETY i WOPFU?

Kto jest zaangażowany w ich tworzenie?

Czy są wprowadzane modyfikacje IPET?

Jak jest?

- W szkole funkcjonują innowacje i programy autorskie oraz dostosowania wymagań edukacyjnych.
- Za opracowanie IPET odpowiadają wychowawcy.
- Wychowawcy potrzebują pomocy specjalistów w tworzeniu IPET i WOPFU.

Jak powinno być?

- Możliwość skorzystania z pomocy psychiatry
- Brakuje psychologa. Powinien być w każdym budynku.
- Powinniśmy skupić się na uczeniu, a nie tworzeniu dokumentacji.

Co mi przeszkadza?

- Zbyt duża ilość dokumentów.
- „Papierologia”.
- Brak wiedzy i kompetencji w zakresie tworzenia IPET i WOPFU.

Czego potrzebuję?

- Strefy relaksu.
- Możliwości dostosowania wymagań do możliwości uczniów.
- Mniej licznych klas.

Obszar czwarty

Ewaluacja i ocenianie

(Jaki rodzaj oceniania występuje w placówce(sumujący, kształtujący, mieszany)?

Jaki rodzaj jest dominujący?

W jaki sposób w szkole/przedszkolu dostosowywane są sposoby i formy oceniania do zróżnicowanych potrzeb uczennic i uczniów?)

Jak jest?

- Uczniowie mają wydłużony czas pracy podczas sprawdzianów.
- Uczniowie mają możliwość poprawy oceny z prac.
- Formy oceniania są zróżnicowane zgodnie z zaleceniami PPP.

Jak powinno być?

- Mniej liczne oddziały i grupy.
- Towarzystwo uczniów w procesie uczenia się.
- Zmiany w ocenianiu powinno wprowadzać się od edukacji wczesnoszkolnej.

Co mi przeszkadza?

- Sposób sprawdzania wiedzy na egzaminach zawodowych.
- Liczebność uczniów w klasie/grupie.
- Ocenianie.
- Zbyt duża presja w ocenianiu.
- Kontrola sposobu oceniania.

Czego potrzebuję?

- Pomocy naukowych.

8. Rekomendacje dot. sprzętu asystującego i wspomagającego

8.1. Zapotrzebowanie na szkolenia:

- Szkolenia z zakresu metodyki wykorzystania sprzętu na zajęciach edukacyjnych i specjalistycznych:
opis w pkt. 3
- Instruktaże dotyczące wykorzystania sprzętu specjalistycznego – rodzaj sprzętu:
brak sprzętu

8.2 Zapotrzebowanie na sprzęt

Wypożyczenie sprzętu specjalistycznego – rodzaj sprzętu:

Poz.	Nazwa i model sprzętu	Dla kogo będzie przeznaczony sprzęt (klasa/rodzaj trudności)	Przewidywany koszt
1.	Zestaw do terapii Biofeedback	-Zaburzenia pamięci i koncentracji uwagi, -Poprawa szybkości uczenia się,	- zestaw z koderem proComp2: 11300,00 zł - zestaw komputerowy (laptop, monitor): 3500, 00 zł.

		<ul style="list-style-type: none"> -Nadpobudliwość psychoruchowa (ADHD), -Problemy szkolne, -Dysleksja/dysortografia, -Trema/ reakcje stresowe, -Agresja/zaburzenia emocjonalne, - Spadek motywacji/ tendencje depresyjne 	<ul style="list-style-type: none"> -Gra ZUKOR'S AIR – 1450,00zł -Gry BIOPLAY – pakiet 5 gier – 760,00zł -NUPREP Żel do odłuszczenia skóry (2 szt.)– 84,00 zł -Ten20 klejąco-przewodząca pasta, która umożliwia stabilne mocowanie elektrod EEG (2 szt.) – 130,00 zł
2.	Zestaw mebli biurowych do pokoju terapii biofeedback (zamykana szafa, kontener, biurko, stolik)	Uczniowie korzystający z terapii	1200,00zł
3.	Dyktafon SONY ICD-PX370 (2 szt.)	Uczniowie z wadami wzroku, do nagrywania notatek osobistych.	500,00zł
4.	Pomoce optyczne	Uczniowie z wadami wzroku	<ul style="list-style-type: none"> Lupa z rączką (2szt.) – 150,00zł Lupa z wmontowanym światłem (2szt.)– 150,00zł Lupa składana (2szt.)- 50,00zł
5.	Sztaluga drewniana do podniesienia czytanego tekstu (2 szt.)	Uczniowie z wadami wzroku	50,00zł
6.	Czytacz 4 - odtwarzacz z dyktafonem	Uczniowie z wadami wzroku	700,00zł

7.	Przenośny powiększalnik MPD-12-Mono	Uczniowie z wadami wzroku	2500,00zł
8.	Przenośny scanner A4 MediaTech MT4090 900Dpi	Uczniowie z wadami wzroku	220,00zł
9.	Notebook/laptop	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	3000,00zł
10.	Monitor (32-40 cali)	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	2500,00zł
11.	Urządzenie wielofunkcyjne	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	1200,00zł
12.	Fotel z regulacją (4 szt.)	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	1600,00zł
13.	PODNÓŻEK BIUROWY REGULOWANY PODSTAWA POD STOPY	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	90,00zł
14.	Stolik z wcięciem i regulowanym blatem (2 szt.)	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	1200,00zł
15.	Piłki rehabilitacyjne (45-65 cm)- 4 szt	Wyposażenie pokoju do terapii i rewalidacji	240,00zł

16.	Strefa słuchu. Ćwiczenia uwagi i pamięci słuchowej – E. Ciemiorek - DVD	Terapia logopedyczna	25,00zł
17.	Historyjki słuchowe i dźwięki +2 CD	Terapia logopedyczna	26,00zł
18.	Gra planszowa; kalambury Jawa	Terapia logopedyczna	50,00zł
19.	Program komputerowy do prawidłowej artykulacji głosek- eduSensus Logopedia Pro - pakiet podstawowy + mikrofon + dyplomy	Terapia logopedyczna	1800,00zł
20.	Taśmy elastyczne (5 szt.)	Rehabilitacja ruchowa	250,00zł
21.	Laski gimnastyczne (10 szt.)	Rehabilitacja ruchowa	90,00zł
22.	Masażer stóp (5 szt.)	Rehabilitacja ruchowa	350,00zł
23.	Gniotki (10 szt.)	Niweluje napięcie, rehabilitacja ruchowa	150,00zł
24.	Wibrator logopedyczny	Terapia logopedyczna	135,00zł

25.	Lustro logopedyczne	Terapia logopedyczna	100,00zł
26.	Pufa sensoryczna (2 szt.)	Uczniowie z nadpobudliwością, zespołem Aspergera	800,00zł
27.	Folie niwelujące kontrast (2 szt.)	Uczniowie z wadą wzroku, dyslektycy	70,00zł
28.	Nakładki do czytania (4 szt.)	Uczniowie z wadą wzroku, dyslektycy	60,00zł
29.	Lampka na biurko (2 szt.)	Uczniowie korzystający z terapii i rewalidacji	200,00zł
30.	Literatura do zajęć specjalistycznych książki, testy, ćwiczenia	Uczniowie korzystający z terapii i rewalidacji	500,00 zł

Inne potrzeby wynikające z opisu funkcjonowania uczniów (np. szkolenia, instruktaże):

- Treningi umiejętności społecznych (w tym kontroli złości) dla uczniów.
- Zajęcia z arteterapii.
- Zajęcia dla nauczycieli rewalidacji.

9. Ogólne wnioski z diagnozy:

Proszę o kilka zdań ze wskazaniem głównych kierunków realizacji wsparcia SCWEW – jakie najważniejsze działania i wsparcie w omawianych 4 zakresach:

Przestrzeń edukacyjna wspomagająca edukację włączającą:

- utworzenie sal pomagających młodzieży pozbyć się napięcia nerwowego, stresu, w których mogli by podczas np. zajęć wychowawczych zagrać w gry planszowe, poskakać na materacach, posłuchać muzyki, obejrzeć coś relaksującego (bez ławek). Taka sala odstresowująca, pomagająca się zintegrować i poczuć dobrze;

- porządny, działający sprzęt w każdej sali, większa przestrzeń lub mniejsza liczebność klas;
- pokoje relaksacji i pomieszczenia do indywidualnej pracy i rewalidacji z uczniem;
- likwidacja głośnych dzwonków, usunięcie barier architektonicznych;
- lepszą, większą i na parterze salę gimnastyczną;
- większą liczbę specjalistów (dostępnych w danej chwili), którzy będą potrafili wskazać "metody postępowania z uczniem, który np. nie panuje nad swoim zachowaniem, zaczyna krzyczeć, rzucać np. zeszytem (a nauczyciel musi przecież zapewnić bezpieczeństwo i komfort pracy pozostałym uczniom);
- mniej liczne klasy, aby nauczyciel miał szansę zająć się różnymi potrzebami dzieci, nie tylko z dysfunkcjami,
- wygodne krzesła, na których młodzież spędza 7-8 godzin dziennie,
- aby sale były odnowione, "ciekawie" pomalowane i zachęcały do spędzania w nich czasu.

Program nauczania i jego dostosowywanie:

- wzory, podpowiedzi różnych przypadków, zastosowane metody i środki przez wykształconych praktyków, studium przypadku dostępny w bazie danych,
- publikacja, która obejmowałaby specyfikę danego schorzenia, formy pracy przy danej diagnozie, zalecenia dla nauczyciela co pomaga w pracy z danymi uczniami, czego unikać, jak pomóc uspokoić się uczniowi w trudnej sytuacji;
- porządny poradnik, jak funkcjonuje dziecko z daną dysfunkcją i konkretne sprecyzowanie dla danego ucznia przez poradnię. 2-3 konkretne wskazówki, których zastosowanie pomoże dziecku;
- współpraca ze specjalistami podczas ich powstawania;
- katalog możliwych form i metod pracy dla konkretnych diagnoz - chorób np. niedosłuch.

Metodyka pracy z grupą zróżnicowaną:

- trudności z wykorzystywaniem technologii informacyjnych w zakresie swojego przedmiotu;
- brak Internetu w niektórych pracowniach;
- brak wyposażenia wszystkich sal w ekrany, rzutniki;
- brak krytycyzmu w korzystaniu z informacji, korzystanie ze stron niskiej rzetelności naukowej;
- brak swobody używania technologii przez większość nauczycieli;
- brak drukarek w pracowniach, czasowe problemy z dostępem do Internetu.

Rzeczpospolita
Polska

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

Ocenianie i ewaluacja pracy szkoły:

Zdaniem nauczycieli najbardziej efektywnymi sposobami weryfikacji wiedzy w pracy w zespole o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych jest praca w projekcie, quiz z wykorzystaniem ICT, konstruowanie gier, samoocena. Wszystkie metody aktywizujące są obecnie najbardziej wydajne. Dają uczniowi satysfakcję z wykonanej pracy.